

نویسنده مقاله: ران پاول (Ron Paul).

منبع و تاریخ نشر: انفارمیشن کلیرنگ هوز «2016-07-11»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

بدنبال خود سیاه فرستادن: وعده «ناتو» برای چهار سال دیگر ادامه جنگ در افغانستان

Fool's Errand NATO: pledges four more years of war in Afghanistan

جنگ افغانستان طولانی ترین جنگ در تاریخ ایالات متحده امریکا شمرده میشود که حتی این جنگ را سران پیمان **نا تو** در نشست سال (2016) خویش در وارسا مبنی بر این توافق که از نظر مالی و پولی نیروها امنیتی افغانستان را تا سال (2020) کمک مینمایند هرچه مغلق پیچیده تر ساختند وجه مالی که میتواند مصارف نیروهای امریکا و **نا تو** و هزاران پیمانکاران و مریبان نظامی مربوطه را فراهم سازد.

هفته ای که سپری شد رییس جمهور «اوباما» گفت: ایالات متحده امریکا با 3000 سرباز اضافی خویش را نسبت به پلان قبلی در افغانستان نگه دارد یعنی بر علاوه سربازان قبلی که در افغانستان حضور دارند دلیل جابجاسازی سربازان اضافی کاملاً روشن و هویدا است و آن عبارت از شکست کامل ماموریت نیروهای نظامی ایالات متحده امریکا در افغانستان است که این شکست برای واشنگتن غیر قابل تحمل و غیر قابل پذیرش است اما «اوباما» **نخواست که موضوع شکست نیروهای نظامی خود را آنطوریکه بوقع پیوست آن را بیان نماید بلکه اوخواست این موضوع را اینطور افاده و پیشکش نماید: از دید سربازان ما در افغانستان بر حسب علاقمندی امنیت ملی ما در افغانستان است بویژه بعد از این همه خونریزی و مصارف گزاف که طی سالهای طولانی در این کشور نموده ایم و ما اکنون مصمم هستیم که برای شرکای ما در افغانستان بهترین فرصت ها را بغرض نیل به موفقیت شان فراهم سازیم.**

با یاد اذعان کرد که این چگونه منطق تخریش کننده و غیرعقلانی واشنگتن است؟ در اینجا لازم است تا به این دولتمردان ایالات متحده امریکا گوشزد گردد و آن اینکه آیا به جز از حکومت شما که اینطور استدلال میان تهی و پوچ را عرضه میدارد آیا حکومتی دیگری وجود خواهد داشت که با درک همه جانبه از ناکامی و شکست خویش در یک طرح و پروژه باز هم هزینه همچون یک پروژه شکست خورده و بی دستاورد را متوقف نسازد و باز هم بودجه ای را در تحت نام «کاهش تلفات» تمویل نماید.

آیا مدت (15) سال توام با خونریزی و مصارف هنگفت مالی باز هم «بهترین چانس» برای بدست آوردن موفقیت زمان کافی نبود؟

سکرتر جنرال پیمان «نا تو» جنرال جینس ستولتنبرگ (Jens Stoltenberg) در نشست سران پیمان «ناتو» در وارسا از تمام اعضای آن پیمان از اینکه اهداء بیلین ها دالر اضافی را بخاطر ادامه ماموریت پیمان «ناتو» در افغانستان متعهد گردیند اظهار سپاس و قدردانی نمود یعنی از تعهد اهدای مبلغ (5) بیلین دالر در سال که پرداخت آن بجا نب حکومت افغانستان از طرف کشورهای عضو آن سازمان صورت خواهد گرفت. نباید فراموش کرد ویا اینکه این را باید بخاطر داشت که سهم پرداخت شیر از این مبلغ (5) بیلین دالر چه مبلغی خواهد بود؟ این کاملاً درست است که آن ما هستیم که سهم شیر را از این مبلغ می پردازیم یعنی ما مالیه دهندگان امریکایی که سالانه مبلغ (3,45) بیلین دالر برای مصارف این جنگ می پردازیم یعنی برای آن کشوری که از طرف ارقام و داده های بین المللی سومین کشور فاسد در جهان شناخته شده است ما مالیه دهندگان که خود ما در کشور خود علیه بیکاری - دستمزدهای راکد و تورم سرسام آور در مبارزه و مجادله ایم و این خود بیجا و بیمورد نیست که من بارها با رها گفته ام که این کمک های خارجی بشمول پول از مردم غریب و بی بضاعت امریکا دزدی میشود و بیرون از ایالات متحده امریکا به مردم غنی و ثروتمند فرستاده میشود.

جایی نگرانی در اینجا است که دبیر کل پیمان ناتو ستولتنبرگ چنین افده نمود: پیام ما واضح و کاملاً روشن است. ما افغانستان را تنها نمی گذاریم - ما از مسافرت دور و نزدیک به تعهد که سپرده ایم همچو دژی پا برجا هستیم - عجیب اینست که این دیپلمات نارویجی با چه پر روی و قباحت گویا از کیسه خلیفه می بخشد و وعده می سپارد که مصارف مالی این جنگ بیهوده را ایالات متحده امریکا حاضر است که تهیه و تدارک نماید!

همانطوریکه من در مصاحبه اخیر خود صریحاً اظهار نمودم و آن اینکه این معقول و درخور ستایش خواهد بود که باید ایالات متحده امریکا تمام سربازان خود را از افغانستان بوطن فراخواند که در این هنگام بعد از اظهار نظر م یک پرسش کننده که میزبانی این نشست را میکرد چنین اظهار نظر نمود ویا نگرانی خود را از عدم حضور نیروهای نظامی امریکا در افغانستان بیان داشت که خالیگاه خلق شده بعد از خروج نیروهای امریکایی بایک هجوم توسط طالبان پر نخواهد شد؟ من در پاسخ به این سوال پرسش کننده گفتم: این یک واقعیت انکار ناپذیر است که همین اکنون طوری اتفاق افتاده است که طالبان نسبت به هر وقت و زمان دیگر قوی تر و نیرومند تر و بیشتر بخش ها و ساحات افغانستان را از هنگام بیورش ایالات متحده امریکا در سال (2001) در تحت تصرف خود دارند و با وجود مداخلات پیهم امریکا در طی این (15) سال جنگ دوامدار که بیش از (2500) سرباز خود را در جنگ بیحاصل از دست داد و بیش از یک تریلیون دالر مصرف نمود باز هم شکست خورد آنچنان شکستی که حتی نتوانست آن دموکراسی قبل از رخداد

(11/9) راکه در افغانستان وجود داشت دوباره اعاده نماید لذا مسولانه واگاهانه باید گفت که این یک جنگ بی هدف و بی برنامه شکست خورده دیگر هیچ چیزی نمیتواند باشد .

نیوکان ها یا نومحافظه کاران ایالات متحده امریکا کاملاً موافق به این اند که ایالات متحده امریکا به نسبت عدم ادامه حضور طولانی خود در سرزمین های اشغالی نظیر عراق و لیبیا و یا هرکشور دیگری را که اشغال نموده بوده ناکام مانده و مواجه به شکست شده است این اظهارات بجز از اظهارات پوچ و میان تهی چیزی دیگری نمیتواند باشد چونکه ایالات متحده امریکا همه وخت و بطور معمول مواجه به شکست بوده هیچگاهی میوه موفقیت را نه چشیده است و هم نباید موفق گردد و آن اینکه تجا وز بالای یک کشور دیگر و ایجاد کشور دیگر در سرزمین های بیگانه خود نمایندگی از یک ماموریت احمقانه مینماید این و اشنگتن است که مردم امریکا را احمق پنداشته و آنها را به راهی احمقانه سوق میدهد در حالیکه عقل سلیم چنین حکم می فرماید : که عدم مداخله در امور دیگران و پایدان دادن به این بازی های شیطانی و بیهوده و بازگشت به ادامه سیاست بیغرضانه خرد و توانمندی است که یک ملت را سرخ رو میسازد .

با تقدیم سلامها 2016-7-12